

Μετά τη Σταύρωση - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΤΑΥΡΩΣΗ

Του π. Δημητρίου Μπόκου

Οι Μυροφόρες γυναίκες πρωτοστάτησαν στα ιερά δρώμενα του θείου Πάθους, όταν οι μαθητές του Χριστού διασκορπίστηκαν από τον φόβο των Ιουδαίων και επέστρεψαν ο καθένας «εις τα ἴδια». Μετά τη Σταύρωση του Χριστού έλαβαν χώρα αρκετά γεγονότα και μάλιστα σε πολύ σύντομο σχετικά διάστημα. Οι κρυφοί μαθητές Ιωσήφ και Νικόδημος ανέλαβαν δράση για την ταφή του Κυρίου. Οι Μυροφόρες, πανταχού παρούσες, με πρωτοκορυφαία τη Μητέρα του Κυρίου, παρακολουθούσαν από κοντά τα γενόμενα, συμμετείχαν με τον τρόπο τους στην αποκαθήλωση και την ταφή του μεγάλου νεκρού. Και κυρίως πρωτοστάτησαν στην αναγγελία της Ανάστασης. Έγιναν οι πρώτες ευαγγελίστριες (**Κυριακή των Μυροφόρων**).

Οι κρυφοί μαθητές, οι Μυροφόρες, οι Φαρισαίοι, οι Ρωμαίοι, πρωταγωνιστούν μετά

τη Σταύρωση σε μια σειρά γεγονότων, μερικά από τα οποία φαίνονται δευτερεύοντα ή και ασήμαντα, αλλά που όλα μαζί συνθέτουν ένα θαυμαστό παζλ. Και δείχνουν ότι όλα κατευθύνονται από την υπερέχουσα σοφία του Θεού, όλα υπακούουν στο πολυδύναμο, αγαθοποιό σχέδιό του.

Έτσι λοιπόν, αντί για τους ασήμαντους κοινωνικά μαθητές, πιστοποιούν τον θάνατο του Χριστού οίεπίσημοι άρχοντες του Ισραήλ Ιωσήφ και Νικόδημος. Ο Πιλάτος, η τοπική ανώτατη ρωμαϊκή πολιτική εξουσία, ακολουθώντας την πάγια κανονική διαδικασία, ζητάει επίσημη αναφορά του εκατοντάρχου και επιβεβαιώνει έτσι πανηγυρικά και αυτός τον θάνατο του Χριστού. Ο στρατιώτης λογχίζει την πλευρά του Εσταυρωμένου και τρέχει αίμα και ύδωρ, πράγμα που επιβεβαιώνει τον πραγματικό του θάνατο.

Μπροσ στα μάτια εχθρών και φίλων, ο νεκρός τυλίγεται σφιχτά με σεντόνι και εμβαπτίζεται σε μεγάλη (άνω των 32 κιλών) ποσότητα μύρων, που θα γίνονταν εν συνεχεία ένα με το δέρμα και θα οδηγούσαν σε άμεση ασφυξία, αν παρ' ελπίδα ήταν ακόμα ζωντανός. Επίσημως πιστοποιηθέντα τα πάντα, αφαιρούν κάθε βάση από τα φληναφήματα που θα διατυπώνονταν διαχρονικά από ανόητα μυαλά, ότι δήθεν ο Χριστός δεν πέθανε πραγματικά στον Σταυρό, αλλά έπεσε προσωρινά σε λιποθυμία ή κώμα και κατόπιν στη δροσιά του τάφουσυνήλθε.

Ο τάφος όπου τέθηκε το σώμα του Χριστού, ήταν καινούργιος, αχρησιμοποίητος. Δεν υπήρχε εκεί πριν άλλος θαμμένος νεκρός, που θα μπορούσε ίσως να μπερδευτεί με τον Χριστό. Ο τάφος κλείστηκε και σφραγίστηκε προσωπικά από τους Φαρισαίους και τη ρωμαϊκή κουστωδία. Η φρουρά των δεκαέξι στρατιωτών απέκλειε το ενδεχόμενο κλοπής του νεκρού από τους μαθητές. Είχαν ληφθεί λοιπόν προληπτικά **όλα τα επίσημα μέτρα**, για να αποκλειστεί κάθε απρόοπτο, να θαφτεί μια για πάντα η υπόθεση «Χριστός». Μα όλα ο Θεός τα χρησιμοποίησε για το αντίθετο. Για να πιστοποιηθεί πανηγυρικότερα η Ανάσταση. Να κλείσουν τα στόματα όλων των αρνητών.

Έγιναν όλα με επίσημο τρόπο, για να διαπιστωθεί εξ ίσου επίσημα και η ανατροπή τους. Παρά τα μέτρα, ο Χριστός αναστήθηκε. Ο τάφος ανοίχτηκε. Οι σφραγίδες έσπασαν. Οι Μυροφόρες, οι στρατιώτες, οι απόστολοι, οι πάντες, εχθροί και φίλοι, επίσημοι και μη, μπορούσαν πλέοννα προβούν σε άμεση αυτοψία του γεγονότος.

Ο κενός τάφος και τα εντάφια βοούσαν στεντόρεια για Ανάσταση.

Χριστός ανέστη! Χρόνια πολλά! Καλή, ευλογημένη εβδομάδα!